Ed. **369. Frumvarp**

til laga um verðtoll.

(Eftir 3. umr. í Nd.).

1. gr.

Verðtoll skal greiða í ríkissjóð af vörum, sem fluttar eru til landsins, eftir þeim reglum, sem settar eru í lögum þessum.

2. gr.

Verðtollinn innheimta sýslumenn og bæjarfógetar, en í Reykjavík tollstjóri. Póstmenn innheimta verðtoll af þeim vörum, sem til landsins flytjast í pósti.

3. gr.

Gjaldheimtumenn greiða verðtollinn í ríkissjóð eftir þeim reglum, sem gilda um opinber reikningsskil, og fjármálaráðherra er heimilt að setja allar nauðsynlegar reglur til þess að tryggja ríkissjóð.

4. gr.

Hver, sem fær vörur frá útlöndum, er skyldur til, áður en vörurnar eru afhentar honum, að sýna hlutaðeigandi gjaldheimtumanni, eða umboðsmanni hans, reikning yfir innkaupsverð þeirra, kominna um borð í skip, er flytja á vörurnar hingað til lands, og er verðtollurinn innheimtur eftir þeim reikningum.

Á innkaupsreikningum skulu skýrt og greinilega tilgreind nöfn vörutegunda þeirra, er hann ræðir um, og verðið á hverri einstakri vörutegund, bæði einingar og heildarverð. Svo skal og í þeim greint, í hverri mynt er reiknað. Allir töluliðir reikninganna skulu lagðir saman og aðalupphæð þeirra skýrt tilgreind. Bannað er með öllu að nota á innkaupsreikningum verðskrárnúmer eða stafi í stað vöruheita. Innkaupsreikningar skulu einnig skýra greinilega frá númerum og merkjum á umbúðum vörunnar, svo og frá stykkjatölu hennar og þunga, með og án umbúða (brúttó og nettó þyngd).

Á innkaupsreikningum skal vera vottorð seljanda, undirritað af honum sjálfum eða af einhverjum þeim, er samkvæmt lögum í landi seljanda hefir rétt til að rita firma hans, um að stykki þau, er þar eru talin, hafi ekki aðrar eða meiri vörur inni að halda en þær, sem reikningurinn hljóðar um, og að allar vörur á reikningnum séu taldar með fullu því verði, sem kaupanda eða móttakanda ber að greiða fyrir þær. Sé téð vottorð ekki ritað á reikninginn eða ef hann fullnægir ekki öðrum framangreindum skilyrðum, varðar það innflytjanda allt að 1000 kr. sektum.

Auk innkaupsreiknings ber innflytjanda við greiðslu tollsins að sýna gjaldheimtumanni farmskirteini yfir vöruna, og sé á því greinilega skýrt frá vörutegund, stykkjatölu, merkjum og númerum stykkjanna.

Nú kemur það í ljós, að innkaupsverð á reikningi, sem fullnægir að formi til framangreindum skilyrðum, er óeðlilega lágt, og getur gjaldheimtumaður þá krafið innflytjanda um fyllri sannanir fyrir innkaupsverðinu, og fáist þær ekki, er gjaldheimtumanni heimilt að meta eða láta meta vöruna til verðs með hliðsjón af almennu innkaupsverði á samskonar vöru.

Gjaldheimtumenn geta og, hvenær sem þeim þykir þörf, rannsakað innfluttar vörur og gengið þannig úr skugga um, að innkaupsreikningar, farmskirteini og farmskrár greini rétt frá innihaldi sendinganna.

Sýnishorn og gjafir, sem enginn innkaupsreikningur fylgir og enginn reikningur verður gefinn yfir, metur gjaldheimtumaður eða lætur meta til verðs, og reiknast verðtollurinn af því matsverði. Sömuleiðis er gjaldheimtumanni heimilt að meta eða láta meta til verðs vörur þær, sem hann lætur selja á uppboði fyrir tolli, þegar hann hefir ekki fengið fullnægjandi skilriki um innkaupsverð þeirra. Kostnaður af mati á vöru, sem seld er fyrir tolli, greiðist af uppboðsandvirði vörunnar.

5. gr.

Gjaldheimtumaður, eða umboðsmaður hans, kvittar fyrir greiðslu verðtollsins með því að stimpla reikninga þá, er í 4. gr. getur, með merkjum þeim og á þann hátt, sem ræðir um í lögum nr. 75, 27. júní 1921. Önnur kvittun er ógild gagnvart ríkissjóði. Póstmenn kvitta þó fyrir verðtolli með frimerkjum.

6. gr.

Verðtollurinn er tvennskonar:

a. Allsherjar verðtollur, sem greiðist með sama hundraðshluta af öllum vörum, hvort sem þær að öðru leyti eru tollaðar eða ekki, nema sérstakar undantekningar séu gerðar.
b. Sérstakur verðtollur, sem greiðist með mismunandi hundraðshluta af verði vöru, eftir flokkum þeim, sem taldir eru í lögum þessum.

7. gr.

Verðtollur sá, er ræðir um í a-lið 6. gr., er $1^1/_2$%. Hann greiðist af öllum vörum, þar með talin skip og bátar, er til landsins flytjast, nema íslenzkum vörum, sem endursendar eru frá útlöndum, ef þær eru endursendar

óbreyttar í sömu umbúðum og þær voru sendar héðan, og notuðum umbúðum undan íslenzkum vörum, enda sé gjaldheimtumanni, þar sem þær eru settar í land, afhent vottorð frá tollgæzlustöð, þar sem þær eru fluttar í skip erlendis, um að varan sé islenzk vara eða umbúðirnar séu undan íslenzkum vörum, sem komið hafa héðan til útlanda.

Venjulegur farangur ferðamanna telst ekki vara í lögum þessum, og ekki heldur heimilismunir manna, sem flytja vistferlum til landsins, né notaðir munir, sem sendir hafa verið til aðgerðar.

8. gr.

Undanþegnar verðtolli þeim, er getur í b-lið 6. gr., eru þær vörur, sem hér segir:

a. Aflvakar, aflvélar og frystivélar og hlutar í þær, nema í mótorhjól og mótorvagna, til kökugerðar, brjóstsykursgerðar og kvikmyndasýninga.
b. Áburðarolíur og áburðarfeiti.
c. Áburður, tilbúinn.
d. Benzín.
e. Brunavarnatæki.
f. Fiskábreiður, fiskumbúðastrigi og tómir pokar og ullarballar.
g. Girðingavír, girðinganet, steypuvírnet, steypuvír og girðingastólpar og kengir.
h. Hurðir, gluggar og húsalistar.
i. Jarðyrkjuáhöld.
j. Járnpípur, dregnar og steyptar, og tengistykki á þær, og leirpípur.
k. Korntegundir, fóðurmjöl og fóðurkökur.
l. Leður og skinn, sútað, nema loðskinn.
m. Lyf og lyfjavörur.
n. Ofnar, eldavélar og miðstöðvartæki, og hlutar í þau.
o. Pappi, pappír, umslög, bækur, tímarit og blöð, kennslutæki og visindaáhöld.
p. Rafmagnsperur.
q. Rúðugler.
r. Saumur, hnoðsaumur og skrúfnaglar.
s. Símavír og efni til símalagningar og loftskeytastöðva.
t. Skip og bátar.
u. Smíðajárn, gjarðajárn, þakjárn, stál og blikk, stálvírar og kaðlar.
v. Steinlím og kalk.
x. Steinolía.
y. Trjáviður.
z. Útvarpstæki.
þ. Vindur (spil).
æ. Veggfóður og veggplötur til bygginga, gólfplötur og þakhellur.
ö. Veiðarfæri og veiðarfæraefni, nema til stangarveiði.
aa. Vörur, sem tollaðar eru í sérstökum tolllögum.

9. gr.

Verðtollur sá, sem í 6. gr. b getur, er eins og hér segir:

A. Með 30% tollast eftirtaldar vörur:

Blómlaukar. Bréfspjöld og myndabækur. Flugeldar. Gimsteinar og demantar. Glysvarningur, svo sem blómglös, blómvasar, borðflögg, grímur, grímubúningar, jurtapottar úr hverskonar efni, ef þeir eru eitthvað skreyttir, og aðrar slíkar vörur. Gull-, silfur-, platínu- og plettvörur. Humar, krabbar, ostrur og aðrir skelfiskar. Jólatré og jólatrésskraut. Kransar og kransaefni. Lakkrís. Lakkskór, flosskór, flauelsskór og rósaskór (brokadeskór). Leikföng allskonar. Loðskinn og loðskinnafatnaður. Munnhörpur. Plöntur og blóm, lifandi, þurrkuð og tilbúin. Silkivefnaður, silkifatnaður, silkihattar og silkiskór. Skrautvarningur, svo sem málverk, myndir, myndastyttur, skrautsmælki (nips) og veggskildir, og aðrar slíkar vörur. Spil. Sólhlífar.

B. Með 20% tollast eftirtaldar vörur:

Ávaxtamauk. Ávextir og grænmeti, þurrkað, saltað, niðursoðið og syltað. Egg, ný, niðursoðin og eggjaduft. Eldspýtur. Fiður, dúnn og dýnur úr því efni. Fiskur, nýr, ísvarinn, niðursoðinn, hertur og saltur. Ger, gerduft og gerefni allskonar. Grammófónar og grammófónplötur, og tilheyrandi tæki. Göngustafir. Hanzkar, nema úr silki. Harmónikur. Hár, allskonar. Hár-, húð- og handsnyrtitæki og efni, sem notuð eru við slíkar snyrtingar, hárgreiður, höfuðkambar, hárnálar, hand- og raksápur. Hattar (aðrir en silkihattar) og húfur. Kex, kökur og brauð hverskonar. Kjöt og kjötmeti, nýtt, ísvarið, niðursoðið, saltað og hert. Krydd og kryddolíur allskonar. Legsteinar. Ljósmyndaáhöld og efni til ljósmyndagerðar. Mótorhjól og reiðhjól. Myndarammar (úr öðru en gulli, silfri, platínu og pletti). Postulíns-, leir-, gler-. kristal-, alumin-, tin- og steinungsvörur. Rakhnífar, rakvélar og rakvélablöð. Regnhlífar. Speglar og spegilgler. Tóbakspipur og tóbaksmunnstykki. Úr, úrfestar (úr öðru en gulli, silfri og platínu) og klukkur. Veiðistengur og veiðarfæraefni til stangarveiða. Veggteppi, gólfteppi, teppadreglar og dyratjöld (úr öðru en silki).

C. Með 10% tollast eftirtaldar vörur:

Fatnaður, annar en olíufatnaður og fatnaður, sem fellur undir hærri verðtoll. Fólksflutningabifreiðar. Fægiduft, fægilögur, fægisápur og fægismyrsl. Garn og tvinni, allskonar. Gljávax (bon). Hnífar og hnífapör. Húsgögn allskonar, heil og í hlutum. Kerti. Línsterkja. Mjólk og rjómi allskonar. Mjólkurduft. Ostar. Reiðtýgi. Rótarávextir. Skotfæri, skotvopn. Skófatnaður, annar en sá, er fellur undir hærri verðtoll. Skóáburður og stigvélaáburður. Smjör og smjörlíki. Tólg. Töskur allskonar. Vefnaðarvörur, aðrar en segldúkur, fiskábreiður, umbúðastrigi, segl- og strigaborðar, og vefnaðarvörur, sem falla undir hærri verðtoll. Veski allskonar.

D. Með 5% tollast:

Allar vörur, sem ekki eru undanþegnar þessum tolli né taldar í A.—C.-lið.

Verði ágreiningur um flokkunina, fellir fjármálaráðherra um það fullnaðarúrskurð.

10. gr.

Af vörum þeim, sem til landsins flytjast í póstbögglum, greiðist verðtollur eftir reglum 9. gr. Ef reikningur fylgir ekki póstböggli, skal um verðmætið fara eftir skýrslu viðtakanda, ef póstþjónn telur hana ekki tortryggilega, en að öðrum kosti skal hann meta verðið.

Heimilt er póstmönnum að opna böggulsendingar, sem sendar eru í pósti frá útlöndum, að viðtakanda ásjáandi eða umboðsmanni hans, um leið og þær eru afhentar, ef grunsamt þykir, að ekki sé rétt frá skýrt um innihald þeirra.

Verðtollinn greiðir viðtakandi í frímerkjum um leið og hann tekur við bögglinum, og skal pósthúsið, sem afhendir hann, lima þau á hann eða fylgibréfið og stimpla þau á venjulegan hátt. Póstmaður skal gæta þess, að viðtakandi taki frímerkin. Af póstbögglum, sem endursendir eru til útlanda, skal ekkert gjald greiða.

Fjármálaráðherra er heimilt að setja nánari reglur um innheimtu verðtolls af póstbögglum, ef þurfa þykir.

11. gr.

Verðtollinn skal greiða gjaldheimtumanni í því lögsagnarumdæmi, þar sem varan er flutt úr skipi, nema hún eigi samkvæmt farmskrá skipsins að halda áfram með sama eða öðru skipi til annarar hafnar innanlands, og að því er lausakaupmenn snertir, þar sem skipið á fyrst að sýna skipsskjöl sin eftir gildandi lögum.

12. gr.

Hinar gjaldskyldu vörur má ekki byrja að flytja úr skipi fyrr en skipstjóri eða afgreiðslumaður hefir skilað gjaldheimtumanni eða umboðsmanni hans öllum skjölum, er skipsfarminn snerta, og látið fylgja skriflegt vottorð skipstjóra, að viðlögðum drengskap, um það, að ekki séu í skipinu aðrar eða meiri gjaldskyldar vörur til þess staðar en þær, sem tilfærðar eru á farmskránni.

Sé afferming byrjuð áður en fullnægt er fyrirmælum þessarar greinar, verður skipstjóri sekur um allt að 1000 kr.

13. gr.

Ekki má án samþykkis gjaldheimtumanns afhenda viðtakendum gjaldskyldar vörur fyrr en gjaldið er greitt. Brot gegn þessu fyrirmæli varðar sektum, allt að 1000 kr., á hendur skipstjóra eða afgreiðslumanni skips, ef hann er þar á staðnum. Auk þess ber skipstjóri eða afgreiðslumaður ábyrgð á greiðslu tollsins af hinum afhentu vörum á sama hátt og segir um viðtakanda í 17. gr. Hafi vörurnar verið afhentar viðtakanda án samþykkis gjaldheimtumanns eða áður en hann hefir fengið kvittun gjaldheimtumanns fyrir því, að gjaldið sé greitt, þá er viðtakandi skyldur til að skýra gjaldheimtumanni eða umboðsmanni hans frá þessu þegar í stað, eða í síðasta lagi innan þriggja daga frá því er hann tók við vörunum, og greiði hann þá gjaldið um

leið, ef það er ekki þegar greitt. Verðtollurinn fellur í gjalddaga, þegar skip það, er vörurnar flytur, hefir hafnað sig þar, sem gjaldið á að greiðast.

14. gr.

Lögreglustjórar (í Reykjavík tollstjóri) hafa vald til, hvenær sem vera skal, að heimta af hverjum manni í umdæmi sínu, er ástæður þykja til að ætla, að fái gjaldskyldar vörur frá útlöndum, skriflegt vottorð, að viðlögðum drengskap, um hvort hann hafi fengið þesskonar vörur, og ef svo er, þá hverjar og hve mikið af þeim og hvað þær hafi kostað.

Ef nokkur tregðast við að gefa þau vottorð, sem ræðir um í þessari grein, má þvinga hann til þess með dagsektum, allt að 60 kr. á dag, og má gjaldheimtumaður ákveða sektirnar í bréfi til viðtakanda.

15. gr.

Farmskrá yfir allan farm skips skal frá hverju landi vera samin í minnst 2 samritum, og auk þess samhljóða útdrættir úr farmskránni yfir vörur þær, sem fara eiga á hverja einstaka höfn. Eitt eintak af aðalfarmskránni afhendist gjaldheimtumanni í þeirri höfn, þar sem skipið hafnar sig fyrst, en hann sendir það síðan fjármálaráðuneytinu með fyrstu ferð. Útdrættina úr aðalfarmskránni skal afhenda gjaldheimtumanni eða umboðsmanni hans á þeirri höfn, sem vörurnar eiga að affermast. Útdrættir þessir skulu vera greinilega skrifaðir, svo auðvelt sé að lesa þá. Á þeim sé greinilega tilgreint stykkjatal, merki og númer þeirra, sendandi og móttakandi, heiti og þungi eða rúmmál vörunnar, svo og flutningsgjald. Vörusendingar skulu á skrám og útdráttum tilfærðar í óslitinni töluröð.

Það varðar skipstjóra sektum, allt að 1000 kr., ef farmskrár fylgja ekki skipi, samdar eins og hér er mælt fyrir, eða ef vanrækt er að afhenda þær gjaldheimtumanni eða umboðsmanni hans. Ef svo stendur á eða skrám er áfátt, getur gjaldheimtumaður og krafizt þess, að skipstjóri eða afgreiðslumaður láti rita skrár upp, svo þær fullnægi framangreindum skilyrðum, og ef hann telur þess þörf, látið telja vörur upp úr skipinu á kostnað skipseiganda. Annars má gjaldheimtumaður, hvenær sem honum þykir þurfa, láta telja vörur úr skipi, en ekki ber skipseigandi þá kostnað við það, nema skrár reynist rangar við talninguna.

16. gr.

Nú verður maður uppvís að því að hafa vanrækt að skýra gjaldheimtumanni, áður en lögmætur frestur er liðinn, frá verðtollsskyldum vörum, er hann hefir innflutt eða tekið við, eða hafa sagt rangt til um slíkar vörur eða verð þeirra, án þess þó að yfirlýsingin sé gefin á þann hátt, sem í 155. gr. almennra hegningarlaga, 25. júní 1869, segir, og skal hann þá sæta frá 50—3000 kr. sektum.

Nú hefir maður ranglega gefið slíka yfirlýsingu á þann hátt, sem í 155. gr. almennra hegningarlaga greinir, eða á annan samsvarandi hátt, og skal hann þá sæta þeirri refsingu, sem í nefndri grein hegningarlaganna er ákveðin, þó

þannig, að aldrei verði beitt vægari refsingu en 30 daga einföldu fangelsi eða lægri sektum en 200 kr.

Sömu refsingu og til er tekið í 2. málsgrein þessarar gr. skal sá sæta, sem afhendir til stimplunar reikninga, sem hann veit, að ekki sýna hið rétta verð vörunnar.

Ennfremur skal jafnan auk refsingar þrefaldur verðtollur af vörum, þegar rangt hefir verið sagt til um magn þeirra eða verð.

Auk þeirrar refsingar, er í 1., 2. og 3. málsgr. segir, skal sá, er þrisvar hefir gerzt sekur um þar nefnd brot, við 3. brot, ef miklar sakir eru, dæmdur til að hafa fyrirgert leyfi til verzlunar eða umboðssölu, ef hann hefir slíkt leyfi. Að liðnum 5 árum frá dómsuppsögn að telja getur hann þó fengið slíkt leyfi aftur, enda hafi hann ekki á þeim tíma orðið sekur að nýju um brot gegn ákvæðum þessara laga. Sá, er eigi hefir slík leyfi er hann verður brotlegur, getur ekki fengið þau fyrr en að sama tíma liðnum.

17. gr.

Hinar aðfluttu verðtollsskyldu vörur skulu vera að veði fyrir tollinum og sektum, og hefir viðtakandi ekki rétt til að ráðstafa þeim fyrr en tollurinn er greiddur. Veðrétturinn helzt eins, þótt vörurnar hafi verið afhentar viðtakanda. Séu ekki skil gerð samkvæmt lögum þessum, hefir gjaldheimtumaður vald til að selja vörurnar, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar tolli og sektum. Það skal gera á uppboði, er boðað sé með viku fyrirvara, og má krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst ekki til vöru þeirrar, er gjaldið átti af að greiða, og má þá, án undanfarinnar birtingar, gera lögtak fyrir verðtolli og sektum í öðrum eignum viðtakanda og selja hið lögtekna á sama hátt og að framan greinir um hina tollskyldu vöru.

18. gr.

Nú vill svo til, að verðtollsskyld vara ónýtist á leið hingað til lands, eða í uppskipun, og greiðist þá enginn tollur af henni. Ef vara rýrnar í verði vegna skemmda á leiðinni, greiðist tollurinn eftir því verðmæti, sem hún hefir þannig skemmd, eftir óvilhallra manna mati.

Þegar sjóskemmdar vörur eru seldar á uppboði, telst söluverðið sannvirði, og greiðist verðtollurinn af uppboðsandvirðinu með forgangsrétti næst á eftir uppboðskostnaði.

19. gr.

Nú er vara, sem verðtollur hefir verið greiddur af, flutt úr landinu aftur, og getur útflytjandi þá fengið hjá gjaldheimtumanni skírteini þar að lútandi. Ef hann síðar skilar því skírteini aftur, með áritun útlendrar tollstjórnar um það, að vara sú, sem ræðir um í skírteininu, sé þangað innflutt, þá skal endurgreiða honum tollinn. Þó er ekki skylt að endurgreiða tollinn, ef lengri tími en eitt ár líður frá því að varan hefir verið flutt hingað til lands þar til hún hefir verið flutt úr landinu aftur.

20. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál. Þó sæta brot gegn 2. og 3. málsgr. 16. gr. sakamálsmeðferð.

21. gr.

Sektir eftir lögum þessum renna í ríkissjóð.

22. gr.

Um leið og lög þessi öðlast gildi, eru úr gildi numin þau lög, sem hér segir:

Lög nr. 47, 15. júní 1926, um verðtoll á nokkrum vörum.

Lög nr. 54, 15. júní 1926, um vörutoll.

Lög nr. 16, 31. maí 1927, um breyting á lögum nr. 54, 15. júní 1926, um vörutoll.

Ákvæðin: »Efnivörur til framleiðslu innlendrar tollvörugerðar skulu undanþegnar verðtolli« í 1. málsgr. 3. gr. laga nr. 50, 31. maí 1927, um gjald af innlendum tollvörutegundum.

Lög nr. 4, 3. apríl 1928, um breyting á lögum nr. 54, 15. júní 1926, um vörutoll, og

Lög nr. 5, 3. apríl 1928, um breyting á lögum nr. 47, 15. júní 1926, um verðtoll á nokkrum vörum.

23. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1932.